

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Hr. Frank Aaen burde jo vide, hvordan finanslovforhandlingerne forløber. Det er jo sådan, at vi faktisk er kommet med ønsker om massive forbedringer, flere midler inden for sundhedsvæsenet, inden for sundhedsområdet, i vores eget finanslovsoplæg. Vi måtte se øjnene, at det kunne vi ikke komme igennem med; så måtte vi tage det, vi kunne få.

Men det betyder så, at kan vi komme videre på andre punkter og med en vis udsættelse, jamen så er det da det, vi skal kæmpe for. Så må kampen gå videre her i Folketingssalen, når vi ikke kunne komme længere ved bordet hos finansministeren.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu er man kommet lidt for sent på den, fordi man har været ude at rejse – det kan jo ske for enhver. Vil ordførerne for Venstre og De Konservative rejse spørgsmålet over for Socialdemokratiet, om ikke man skal blive enige om i fællesskab at tilføre nogle flere penge til sundhedsområdet, så vi bl.a. kan komme igang med det, det her forslag omhandler?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Det vil Det Konservative Folkeparti ikke bede om i år. Vi ved jo godt, det er umuligt; vi har jo lige haft debatten, og det ved hr. Frank Aaen jo også godt, så det er jo rent drilleri, at hr. Frank Aaen går herop og stiller det spørgsmål.

Villy Søvndal (SF):

Da SF's ordfører på sundhedsområdet, hr. Jørn Jespersen, ikke kan være til stede, skal jeg på SF's vegne fremføre følgende:

Det er jo på en ganske dystre baggrund, vi diskuterer det her. Danmark har nogle uhyggelige tal på kræftområdet og brystkræftområdet. Vi deler helt den opfattelse, og derfor forekommer det underligt, at folk, der er så optaget af den her diskussion, glemmer det, hver gang de sidder i forpligtende sammenhænge og skal diskutere ressourcer.

Men lad det nu ligge. Det synes jeg er meget i modsætning til, når andre partier laver finanslovforlig.

Men det, som vel er situationen, er, at det her sker på baggrund af nogle tal, der altså må mane også til handling. Jeg synes, der er meget,

der taler for at lave en orden, dels de uhyggeligt høje danske dødstal på området her, dels at det er sandsynligt, at vi kan forbedre overlevelsen ved at lave en sådan orden.

Der er også ting, der maner til eftertanke.

Den ene er – og her er vi igen ved kernen i forhold til Venstre og De Konservatives måde at opfatte offentlige udgifter på – at det jo ikke er første gang, vi står i en situation, hvor bestemte typer af indsats opprioriteres, uden at der følger én krone med. Vi har prøvet det tidligere med hensyn til knæ- og hofteoperationer også i finanslovsammenhæng, og vi ved jo godt, hvad der sker. Der sker lige præcis det, at andre patientgrupper bliver skubbet bagud. Det går i øvrigt specielt ud over gamle, fordi deres sygdomme ofte ikke er højdramatisk stof i forhold til avisforsider. Det går ud over sindslidende, fordi de på samme måde heller ikke kan rydde overskrifterne i en TV-avis.

Jeg siger ikke det her for at sige, at der ikke er behov for det, men jeg siger det for at advare mod den type af snyd, det er at sige, at man kan lave mirakler inden for sundhedsområdet, uden at midlerne flyttes med. Derfor er det helt afgørende for os i den her diskussion, hvis vi skal støtte dette forslag, at midlerne følger med. Vi vil ikke være med til den type af snyd, der betyder, at knap så synlige patientgrupper konstant skal betale for andre mere synlige patientgrupper. Så er det sagt meget direkte.

Jeg synes også, man kan overveje, om frivilligheden er en god idé. Det er jo tankevækkende, at amterne er gået den anden vej de steder, hvor man har startet ordningerne, og har sagt: Vi ønsker noget bredere end bare frivilligheden. Jeg har egentlig meget lyst til at spørge specielt de partier, der normalt holder en meget stærk tale om det lokale selvstyre, en meget stærk tale, hvordan det kan være, at man den her gang fuldstændig har glemt den tale.

Er det virkelig sådan, at Folketinget på det her område kan gå ind og sige med meget stor sikkerhed, at en type af behandling, som foretrakkes i de amter, der selv får muligheden for at tilrettelægge det, og som i øvrigt også anbefales af Sundhedsstyrelsen, skal underkendes af Folketinget? Det synes jeg i hvert fald er en længere diskussion værd, hvis det er tilfældet.

Med de bemærkninger her vil jeg så konkluderende sige, at vi har en stribe af spørgsmål, vi godt vil have besvaret. Vi er positive over for at gå ind i det her, men det forudsætter, at vi gør det ordentligt, at det er det modsatte af snyd.